

første Linie ville svække dette, er det aabenbart, at de derved opmuntre Bestræbelserne for at faae det store Rygstøb i en permanent Besættning; men saa forekommer det mig unegtelig, at de Herrer have gaaet mod dem selv og deres hele Betragtningssmaaade ved deres Forslag. Der saaldt en enkelt Yttring fra den første ærede Taler (Berntsen), imod mig og det ærede Medlem, der senere talte (Holstein-Ledreborg), tog ligeledes fat derpaa, nemlig om Behandlingsmaaden af denne Sag. Jeg vilde have ønsket, at der havde været et saadant Samarbejde i Udvalget mellem Medlemmerne indbyrdes og med den ærede Minister, overhovedet en saa stærk konstitutionel, parlamentarisk Stilling, at vi her ved 2den Behandling kunde have leveret et Arbejde, om hvilket vi i det Væsentlige kunde sige, at det indeholdt vore Fordringer, at det egentlig var det, der var det Afgjørende i alle Hovedtrækkene. Det har jeg ønsket, og det have mine Venner ogsaa ønsket. Jeg skal ikke fremdrage, hvor Skylden kan ligge, om denne Eilbageholdenhed kan ligge paa den ene eller den anden Side, men jeg siger, at Forholdet nu en Gang er faaledes, at den ærede Minister vil høre Landstingets Mening, hvorved ærede Medlemmer fra den anden Side muligens kunne være stillede mindre tilbøjelige til paa flere Punkter at være imødekommende. Spørgsmaalet er, skal man faa af den Grund lade Sagen falde, eller fortsætte ad den konstitutionelle Vej, der er at gaa? Jeg siger, at mange af os ogsaa af politiske Grunde anse det for rigtigere at fortsætte, det gjentager jeg, men, naar Nogen vil sammensille en Forhandling om Reformforslag, der nu i 8 Aar have været behandlede, uden at der egentlig er givet Thingene Leilighed til Forhandling indbyrdes i Fællesudvalg, med en Behandling af Finantsloven, turde det mulig bero paa en Misforstaaelse af Folkethingets Stilling til Finantsloven fremfor til de andre Love. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa, men kun tilføje, at jeg ikke har paaberaabt mig Fællesudvalg, jeg siger, at, hvis det er fornødent at gennemgaa alle Stadier, vil jeg være med dertil, men jeg vilde sætte Pris paa, at man kunde naae til et Resultat forinden. Hvad de hemmelige Forhandlinger angaar, som det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) omtalte, vil jeg sige, at det sandsynligvis er Noget, som han nærmere maa være bekendt med; den Slags Forhandlinger tror jeg ikke, Udvalget

har ført, det holdt sine Møder offentlige for de Medlemmer, der vilde komme tilstede. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger til de ærede Herrer, og jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Enkelthederne. Der er blevet sagt, at det vilde være en blodig Uret, om vi reviderede Hærsloven, jeg vil sige, at jeg vilde ønske, at det kunde stille sig faaledes, at det blev klart for Hvertallet af Folkethinget, at det vilde være en blodig Uret mod Befolkningen og vort Land, hvis vi ikke reviderede den.

Zvermoes: Den Forhandling, der er bleven ført i dette og tilbids i det foregaaende Møde, har hovedsagelig maattet betragtes som en lille Krig mellem de to Repræsentanter, for to Mindretal her i Forsamlingen. Det kan ikke paa nogen Maade falde mig ind at forlange, denne Strid eller blande mig deri; jeg tilstaa, jeg favner ogsaa de fornødne Momenter dertil, efter som jeg, jeg kan sige lykkeligvis, ikke huffer Alt det, der er blevet sagt af de ærede Herrer dels paa den ene og dels paa den anden Maade, hvad der jo er af overordentlig væsentlig Betydning ved en saadan Krigs Gjennemførelse. Jeg skal ogsaa modstaa Trifelsen til at komme nærmere ind paa de interessante strategiske og taktiske Principer, der bleve udviklede af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Jeg skal dertil kun sige, at, dersom det ærede Medlem har studeret Taktik og Strategi, har det aabenbart ikke været efter de bedste Forfattere, det er aldeles afgjort. Jeg skal som sagt isvrigt ikke komme dybere ind derpaa, men kun sige, at det hidtil er anset for en Hovedregel ved et Angreb, at man saavidt mulig skal søge at sprede Forsvarernes Kræfter for at kunne obelagge dem partielt, og at det som en ligefrem Følge heraf er en Hovedregel for Forsvaret at forhindre, at en saadan Spredning af Kræfterne finder Sted. Jeg tror, at det ærede Medlems hele Taktik i begge Henseender gik omtrent i modsat Retning. Jeg skal imidlertid forlade disse store Spørgsmaal, idet jeg kun ønsker at udtale mig om de Paragrafer af Lovforslaget, der foreligger, og de Resultater, hvortil man ved Udvalgets Forhandlinger er kommen. Da vi første Gang her i dette Thing forsøgte at revidere Hærsloven, vil det erindres, at Behandlingen i Udvalget førte til, at der dannede sig et Hvertal og, om jeg huffer ret, fire Mindretal. Disse fire Mindretal vare